

אקריש, מאיר

מאיר, בן סוזן וניסים, נולד ביום ו' בטבת תשט"ו (31.12.1954), בחדרה. אחרי שמשפחתו עברה להתגורר בעכו, החל ללמוד בבית-הספר היסודי "ויצמן". אחרי כן עברה המשפחה לירושלים ומאיר המשיך ולמד בבית-הספר "גורדון". הוא סיים את לימודיו בבית-ספר תיכון בלימודי ערב וכמו-כן למד בבית הספר התיכון המקצועי "אורט", במגמה למסגרות. מאיר שילב עבודה ולימודים בפעילות חברתית ותרבותית. הוא הקדיש את שעות היום

לעבודתו כמסגר ואחרי יום עבודה ארוך ומפרך, מיהר לבית-הספר כדי להשלים את השכלתו ולהתמחות במקצועו. הוא היה אדם אוהב חברה, ששפע טוב-לב והקרין חום ואהבה. בזכות תכונותיו אלה היה הרוח החיה בקרב בני-הנוער שבשכונת מגוריו בירושלים. עד שאוחדה ירושלים במלחמת ששת הימים, הייתה שכונת ממילא, השכונה בה התגוררו מאיר ומשפחתו, שכונת-ספר הסמוכה לעמדות הלגיון הירדני. מאיר היה מבחירי החניכים של בית-הנוער, חניך ששימש דוגמא ומופת לאחרים, אהוב על חבריו ואהוד על מוריו ועל מדריכיו. הוא השרה אווירה עליזה ונעימה, היה מלא שמחת-חיים ונטל חלק בתעלולי הנערים. אך יחד עם זאת היה רציני ובוגר, בעל כושר-חשיבה ויכולת ניתוח. אהבת-הזולת ונכונות להגיש עזרה לכל דורש ייחדו את מאיר והביאו לכך שהיה מקובל על כולם. בזכות מאיר וחבריו הפכה שכונת ממילא, ובית הנוער שבמרכזה, למוקד של פעילות חברתית, תרבותית וספורטיבית. מאיר היה ספורטאי שהצטיין בעיקר בטניס-שולחן. הוא זכה במקום הראשון באליפות בתי הנוער של ירושלים וכמו כן זכה בגביע בתחרות שאורגנה על-ידי תנועת הנוער העובד והלומד.

מאיר גויס לצה"ל בתחילת נובמבר 1972 והוצב לחיל השריון. לאחר הטירונות הוכשר לשמש כנהג טנק ונשלח לשרת בחטיבת טנקים בסיני. כשפרצה מלחמת יום הכיפורים יצאה יחידתו לעבר תעלת סואץ, כדי לבלום את כוחות הצבא המצרי, שחצו את התעלה וכתרו את המעוזים. ביום י' בתשרי תשל"ד (6.10.1973), בקרב לשחרור מעוז "לחצנית" הנצור, נפגע מאיר ונהרג. הוא הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין בהר-הרצל בירושלים. השאיר אחריו הורים וחמישה אחים. לאחר מותו הועלה לדרגת רב-טוראי.

במכתב תנחומים למשפחה השכולה כתב שר הביטחון: "מאיר ז"ל שירת בחיל-השריון. הוא היה חייל מסור וחבר מצויין. מאיר היה אהוד על מפקדיו ועל חבריו לנשק".

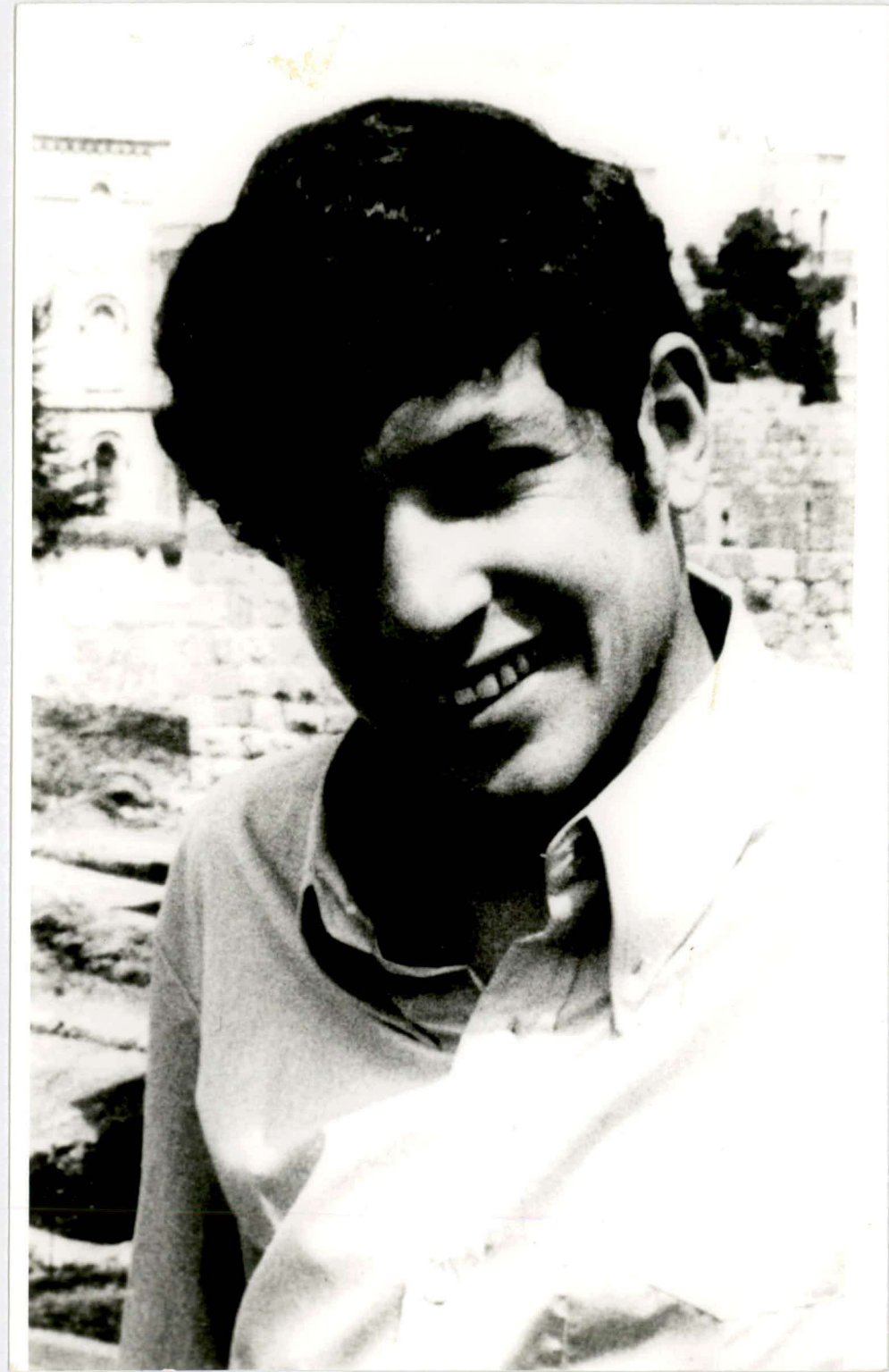
חבריו וחברי מועדון הנוער בשכונת ממילא קיימו טורניר כדורגל, שבסיומו הוענק לקבוצה המנצחת גביע, שנשא את שמו של מאיר.

מפעל פניקיה ברנד **ירושלים**

משתתף באבולן הכבוד של משפחות העובדים
אשר שיכלו את יקיריהן
במלחמת יום הכיפורים

דוד ילין ז"ל
אברהם בלום ז"ל
מאיר אקריש ז"ל
יעקב ירון ז"ל
אלי זגורי ז"ל

עקריש

מאיר

ז"ל

ועתה הוא בביתו. וכך, באותו יום, מצאתי עצמי
נוסע למקום בדרום רמת-גן, ושם פגשתי את
החייל, וזה סיפורו:

ביום הראשון למלחמה קיבלנו את הידיעה על
הקרב בקרבת המים, ונתבקשנו לצאת לאותו
כיוון כדי להביא תגבורת למוצבים. אלא שבדרך
עלינו על מארב-לטנקים. טנק מפקד-הפלוגה,
שהוא הטנק של מאיר, נפגע ישירות וכל הצוות
נהרג פרט למאיר שנפצע והצליח לחלץ עצמו
מהטנק ולעבור לטנק שני, אלא שגם הטנק השני
נפגע, וכל אנשי הצוות, כולל מאיר, ניסו לעבור
לטנק הבא אלא שהפציעה של מאיר היתה
קשה. כל אחד תפס מחסה שעה שמאיר זועק
לעזרה, אלא שלחלצו לא יכלו בגלל האש. מאיר
היה מרוחק כמאה מטר מהם. כך זה נמשך
כחצי-שעה, עד שלא שמעו אותו יותר. ואז שבו
חזרה לבסיס הקרוב.

לשאלתי מדוע לא ניסו לחלצו, או לפחות
לבדוק מה קורה עימו בטרם התקפלו, לא היתה
תשובה בפיו. וזו היתה הבשורה הקודרת
שהייתי צריך למסור להוריי אלא שמצפוני לא
הניח לי לומר להם זאת וסיפרתי רק שהחייל
אינו יודע בבירור מה קרה שם. אבל נתתי להם
להבין שאין בעצם תקווה. הוריי ניסו להיאחז
גם בתקווה קלושה זו אלא שהדבר לא נמשך זמן
רב. כעבור שבוע נקראנו לקצין העיר ונתבשרנו
רשמית שאכן נהרג מאיר.

חברו דני: מאיר היה בחור שקט, מתון
בדעותיו, תמיד ידע לפתור בעיות בין חברים וגם
חייכן גדול, ואהב לצחוק עם כולם.

מנהל המועדון: מאיר ייצג את מועדון ממילא
באליפות טניס שולחן וזכה במקום הראשון.
הוא ניחן בחוש הומור, מעולם לא חסרו לו
סיפורים. מעודו לא הגיע לידי כעס, מאיר היה
מן הפעילים, לא ברבים כמוהו נתברכנו.

מאיר טקריש רבי"ט

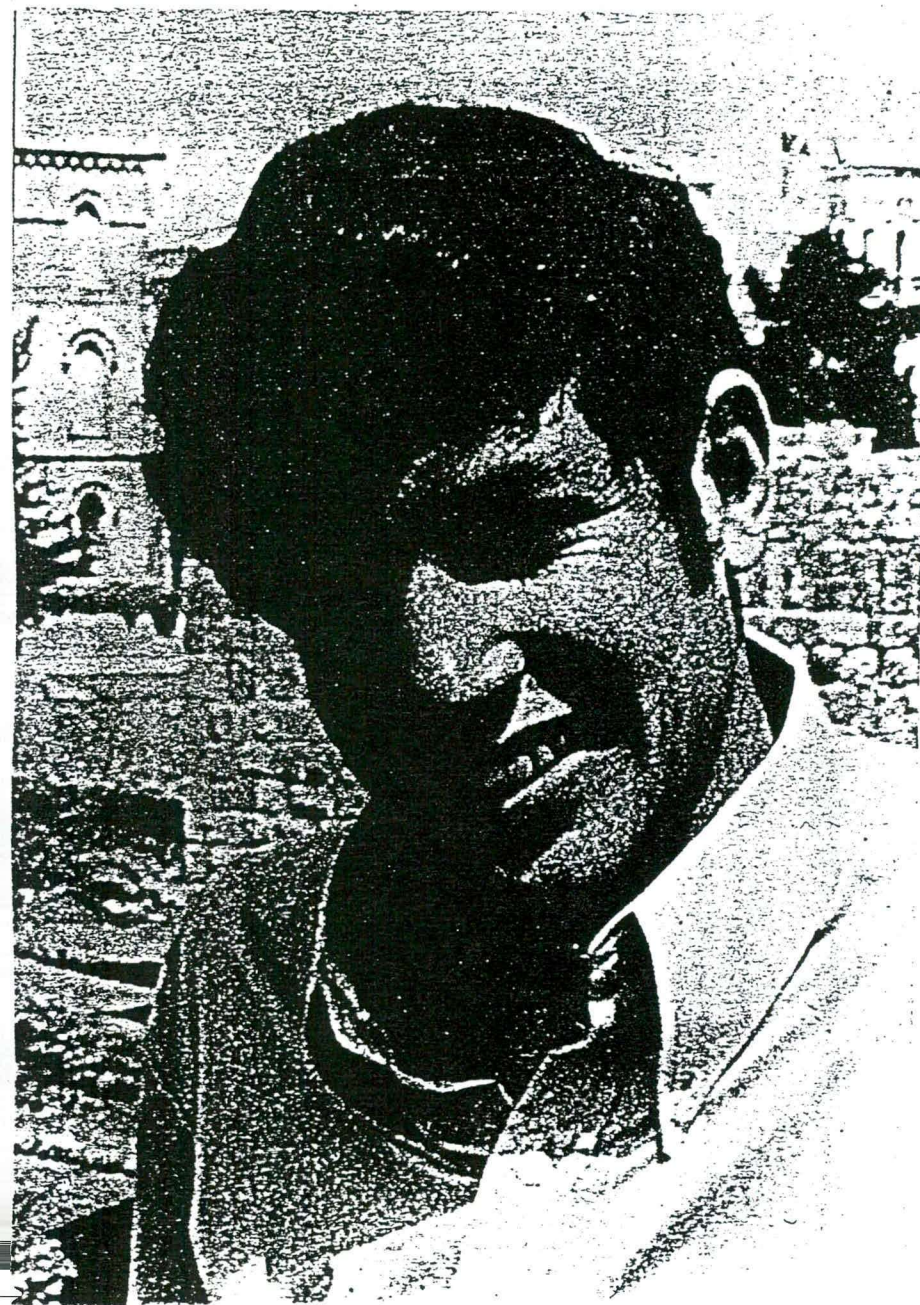
למד בבית-הספר התיכון המקצועי "אורט",
במגמה למסגרות.

מאיר היה בחור חברותי מאוד, הרוח-החיה
בקרב חבורת בני-הנוער בשכונת-מגוריו
בירושלים. הוא אהב מאוד ספורט, יותר מכול,
כדורגל, והיה חבר בקבוצת-הכדורגל השכונתית,
וכן הצטיין בטניס-שולחן וזכה כמה פעמים
במקומות ראשונים בתחרויות שנערכו
בירושלים.

מאיר גוייס לצבא בתחילת נובמבר 1972, בחר
בחיל-השריון, הוכשר לשמש בתור נהג-טנק,
ועשה חודשים באימונים ברחבי-סיני. כשפרצה
מלחמת יום-הכיפורים יצא עם חברי-ליחידה
לעבר תעלת-סואץ, כדי לבלום את כוחות
הצבא-המצרי שחצו את התעלה וכיתרו את
המעוזים. בקרב לשחרור מעוז "לחצנית" הנצור,
בי' בתשרי תשל"ד, נפגע מאיר ונהרג.

מספר אחיו הבכור יוסי: שבעה חודשים שירת
מאיר בצבא שעה שפרצה המלחמה והפתיעה
את כולנו. בקוצר-רוח חיכינו למכתבו, כי נהג
לכתוב הרבה. התחלנו לדאוג, ואז החלטנו
לחפש. יצאנו לחברו דני שגר בשכונתנו, אבל
תשובה לא מצאנו. והנה קיבלנו מכתב מחבר
הנמצא בבית, ומשרת עימו והוא מאחל לו
החלמה מהירה ומקווה שפצעיו אינם כה קשים.
נדהמנו, איתרנו את הבחור אבל כל שידע לומר
הוא שרק שמע את הדברים מחברים. לאחר
שנודע לי ביחידה שאחי נעדר החלטתי
לתפוס-יוזמה וירדתי לבית-הספר לשריון כדי
לברר מה קרה. בבית-הספר לשריון פלט גם
המחשב את הידיעה שמאיר נעדר. לאחר
מאמצים רבים קיבלתי את רשימת שמות חבריו
וצוותו לטנק, ביררתי היכן הם ונודע לי שכולם
נהרגו. לכן ביקשתי את שמות אנשי
צוותי-הטנקים הנוספים שהיו באותו קרב,
ולשמחתי מצאתי חייל בודד ששרד מאותו קרב

מאיר נולד ביום ו' בטבת תשט"ו (31.12.1954)
בחדרה. עוד בהיותו ילד עברה המשפחה
מגבעת-עדה, שם גרו, לעכו. בעכו התחנך מאיר
בגנון, למד בבית-הספר היסודי "ויצמן" ולאחר
שהמשפחה עברה לירושלים, המשיך
בבית-הספר "גורדון". בירושלים סיים את
לימודיו בבית-ספר תיכון, בלימודי-ערב, וכן

ועתה הוא בביתו. וכך, באותו יום, מצאתי עצמי
נוסע למקום בדרום רמת-גן, ושם פגשתי את
החייל, וזה סיפורו:

ביום הראשון למלחמה קיבלנו את הידיעה על
הקרב בקרבת המים, ונתבקשנו לצאת לאותו
כיוון כדי להביא תגבורת למוצבים. אלא שבדרך
עלינו על מארב-לטנקים. טנק מפקד-הפלוגה,
שהוא הטנק של מאיר, נפגע ישירות וכל הצוות
נהרג פרט למאיר שנפצע והצליח לחלץ עצמו
מהטנק ולעבור לטנק שני, אלא שגם הטנק השני
נפגע, וכל אנשי הצוות, כולל מאיר, ניסו לעבור
לטנק הבא אלא שהפציעה של מאיר היתה
קשה. כל אחד תפס מחסה שעה שמאיר זועק
לעזרה, אלא שלחלצו לא יכלו בגלל האש. מאיר
היה מרוחק כמאה מטר מהם. כך זה נמשך
כחצי-שעה, עד שלא שמעו אותו יותר. ואז שבו
חזרה לבסיס הקרוב.

לשאלתי מדוע לא ניסו לחלצו, או לפחות
לבדוק מה קורה עימו בטרם התקפלו, לא היתה
תשובה בפיו. וזו היתה הבשורה הקודרת
שהייתי צריך למסור להוריי אלא שמצפוני לא
הניח לי לומר להם זאת וסיפרתי רק שהחייל
אינו יודע בבירור מה קרה שם. אבל נתתי להם
להבין שאין בעצם תקווה. הוריי ניסו להיאחז
גם בתקווה קלושה זו אלא שהדבר לא נמשך זמן
רב. כעבור שבוע נקראנו לקצין העיר ונתבשרנו
רשמית שאכן נהרג מאיר.

חברו דני: מאיר היה בחור שקט, מתון
בדעותיו, תמיד ידע לפתור בעיות בין חברים וגם
חייכן גדול, ואהב לצחוק עם כולם.

מנהל המועדון: מאיר ייצג את מועדון ממילא
באליפות טניס שולחן וזכה במקום הראשון.
הוא ניחן בחוש הומור, מעולם לא חסרו לו
סיפורים. מעודו לא הגיע לידי כעס, מאיר היה
מו הפעיליה. לא ררבים כמוהו נתברכנו.

צביקה
צימר
סמל

שלמה
טרמו
סג"מ

מאיר
טקריש
רבי"ט

4
44

חיים
מוצפי
רבי"ט

אנדר
מולדובן
סמ"ד

יאיר
כהן
סמ"ד

אמנו
כהן
רבי"ט

אורי
זקמן
סרן

שמעון
שפדינגר
סגן

אלי
דן (ויצמן)
סרן

יצחק
דוט
סגן

נחום
רוזנברג
סמ"ד

יטקב
קלר
סמ"ד

גדעון
צדום
רבי"ט

מאיר נולד ביום ו בטבת תשטו 31/12/1954 בגבעת עדה . עוד בהיותו ילד
עברנו לגור בעכו , שם התחנך בגן . והספיק ללמוד כמה שנים בבית הספר
על שם ויצמן. כשהחלטנו לעבור ולגור בירושלים ולהשחקע בה לצמיחות,
ופאן בירושלים המשיך את לימודיו בבית הספר על שם א.ד. גורדון. מאיר
~~לא היה מן המדנים ובכלל זאת את דרך התאורכה הוא יחד את המעשה~~
~~והספורט על כך כל נדשא אחד לכן בהדס לימודי הספורט שילב את עבודתו~~
ביום יחד עם לימודים בבית ספר ערב מקצועי ובין זה לזה גם מצא את
הזמן לתחביבו הספורט אהב מכל כדורגל ואף היה בקבוצה השכונתית וגם
בסנים שולחן בו הצטיין ואף זכה כמה פעמים במקומות הראשונים ,
בתחרויות שנערכו בכירה כך חלפו להם שנתיים עד שגויס לצ.ה.ל. בחר
בחיל השריון והפך לנהג טנק ועשה חודשים באמונים במרחבי סיני היה
כותב הרבה הכיתה אמנם לא היה מאלו הכותבים הרבה אבל מכתביו הקצרים
הביעו הכל והספיקו יותר מספר כשהיה בא הכיתה כמעט ולא היה נח תמיד
חשב על חברים ואף מצא זמן לשלב את הספורט בחופשותיו הקצרות וכשבא
לרגילות
מעולם לא החבטל תמיד נהג להכין לעצמו מקום עבודה בטרם יצא לחופשה
כדי לעזור ולץ במעט להורים כך חלפו כשבעה חודשים עד שפרצה המלחמה
והפתיע את כולנו ובקוצר רוח היכינו למכתבו הרי נהג לכתוב הרבה
החלנו לדאוג ואז החלטנו לחפש יצאנו לחברו דני שגר בשכונה שבה
גרנו ושאלנו אבל חשובה לא מצאנו כאשר קיבלנו מכתב מחברו הנמצא
בבית ומשרת עימו ומאחל לו החלמה מהירה ומקוה שפצעיו אינם כה
קשים , נדהמנו איתרנו את הכחור אבל כל שידע לומר שרק שמע את
הדברים מחברים ואז כבר הכל רץ נשלחתי אני יוסי האח הבכור שבמשפחה
לאחר שנודע ביחידה שאחי נעדר שולחתי לכיתי ואז החלטתי לתפוס
יוזמה וירדתי לבית הספר לשריון לברר מה קורה עצם הידיעה שהוא
נעדר לא הוסיפה לנו ורק גרמה לנו למתח . בבית הספר לשריון פלט
המחשב גם כן את הידיעה שמאיר נעדר אמנם עזרה מצא רבה לא קיבלתי
ולאחר מאמצים רבים קיבלתי את רשימת שמות חבריו וצוותו לסנק
ביררתי היכן הם ונודע לי שכולם נהרגו לכן ביקשתי את שמות שאר אנשי
צוותי הטנקים הנוספים שהיו באותו קרב ולשמחתי מצאתי חייל בודד
שרד מאותו קרב וכרגע הוא בבית וכך באותו יום מצאתי עצמי נוסע
מדרום-לרמח גן ושם פגשתי את אותו חייל צר לי להעלות זאת על הכתב
אבל אכן זה הסיפור וכך אספר ביום הראשון למלחמה קיבלנו את הידיעה
על הקרב בקרבת המים ונחבקשנו לצאת לאותו כיוון לתת תיגבורת למוצבים
אלא שבדרך עלינו על מארב טנק מפקד פלוגה שהוא הטנק של מאיר
נפגע ישירות וכל הצוות נהרג פרט למאיר שנפצע ואכן הצליח לחלץ
עצמו מהטנק ולעבור לסנק שני אלא שגם השני נפגע וכך כל הצוות כולל
מאיר ניסו לעבור לסנק הבא אלא שהפציעה היתה קשה וכל אחד חסס
מחסה כשמאיר זועק לעזרה אלא שלחצו לא יכלו בגלל האש ומאיר היה
מרוחק כמאה מטר מהם כך זה נמשך כחצי שעה עד שלא שמעו אותו יותר

אז שבנו חזרה לבסיס הקרוב לשאלתי מדוע לא ניסו לחלצו או לפחות לבדוק
מה קורה עימו בטרם התקפלו לא היתה חשובה בפיו וזו היתה הכשורה
הקודרת שהייתי צריך למסור להוריי אלא שמצפוני לא נתן לי לומר זאת
ואכן שאין הוא יודע בבירור מה קרה שם אבל נתתי להם להבין שאין
בעצם תקוה אלא שהוריי ניסו להיאחז גם בתקווה קלושה זו אלא שהדבר
לא נחארך כעבור שבוע נראנו לקצין העיר ונתבקשנו רשמית שאכן נהרג.

חברים מספרים

דני: שיחקנו באוהה קבוצת כדורגל מאיר היה בחור שקט, מתון
בדעותיו, תמיד ידע לפחור בעיות בין חברים וגם חייכן גדול
אהב לצחוק עם כולם את מסיבת הגיוס ערכנו יחד וביום גיוסנו
ניכר היה בו שאכן למשהוא כביר הוא מתכוונן ובדרך לאוטובוס
אמר: נראה לאן יזרקו אותנו את הטירונות עברנו יחד באותו
אוהל מיטה ליד מיטה בחדר האוכל וגם במסעות כשני אחים
מחברר שאנו לקראת קורס טנקים וחשבתי שהנה כאן אנו נפרדים
אלא שרצה הגורל וגם אני נשלחתי לבית הספר לשריין את
הידיעה על מותו קיבלתם בחדמה גדולה כי הרי שמעתי שהוא
רק נפצע ואיך אפשר שנהרג, ואז החלטנו באותו מועדון
שכונתי שיש לקיים טורניר כדורגל על שמו הוכן גביע וכל
הקבוצה הכינה שאת הגביע חייבים לקחת ואמנם ניצחנו
ואני מאמין שהמעט הזה מביע את אהבתנו הרבה איליו.

מנהל המועדון

מאיר היה חבר במועדון השכונתי והיה לחבר למופת מאיר
ייצג את מועדון ממילא באליפות טניס שולחן וזכה במקום
הראשון מאיר ניחן בחוש הומור מעולם לא היה חסר ספורים
איני זוכר אם הגיע פעם לידי כעס אדרבא לעיחית הרגיו
אוחנו בצחוק מאיר היה מן הפעילים. לא ברבים כמוהו נחברכנו.

*****ל'ז'*****

מחלקת חינוך נוער וספורט

הנהלת המכס

ב י ת ה נ ו ע ר מ מ י ל א

מסחק הגמר ייחסיים ביום ג' 29.10.74 בשעה 19.00 במגרס בית הנוער נובמסקי
בנחלאות.

אח הג'ייק חעניק המספחה הסכולה לקבוצה המנצחת.

ב ב ר כ ה

ב י ת ה נ ו ע ר מ מ י ל א

```

*****
 *   *
  *   *
   *   *
    *   *
     *   *
      *   *
       *   *
        *

```

18 x 17 x 15 x 14 x 13 x 12 x 11 x 10 x 9 x 8 x 7 x 6 x 5 x 4 x 3 x 2 x 1
 6/10/73 12/1

ירושלים, ו' בחשוון תשל"ה
22 באוקטובר 1974

~~ע' י' ר' י' ח' י' ג' ו' ש' ל' ז' ס'~~

מחלקת חינוך נוער וספורט

הנהלת המכס

ב י ת ה נ ו ע ר מ מ י ל א

חניכי בית הנוער והמספחה מזמינים את תושבי השכונה למספח הגמר בכדור-דגל על גביע לזכר חברינו מאיר עקריש ז"ל - חניך בית הנוער שלנו שנפל במלחמת יום הכיפורים.

מסחק הגמר ייחסיים ביום ג' 29.10.74 בטעה 19.00 במגרש בית הנוער נובמסקי
בנחלאות.

את הגביע תעניק המספחה הסכולה לקבוצה המנצחת.

ב ב ר כ ה,

ב י ת ה נ ו ע ר מ מ י ל א

```

*****
 *   *
  * *
   *
  * *
 *   *
  * *
   *
  * *
   *
  * *
   *
  *

```


נספח יס"ב מא"י מא"י אקד"ל (ג"א)

46
עמ' 9 סל"ב

ועד היתומים - האלמנות - האוילים - האוילות - הורים שכולים ממערכות ישראל
טלפון: 523617-02 בשכונת בית-הכרם - יפה נוף ירושלים ונ.ד. 3441 בית הכרם

שאלון עדכון

יש לצרף תמונת הוחל

א. פרטי החל: רב אקד"ל 31.12.1954
שם פרטי: מא"י
שם משפחה: אקד"ל
מס' אישי: 610/1973
הוסיפה ומקום נפילתו: תל אביב
האריך נפילתו: תל אביב
מלב משפחתי ביום הנפילה: תל אביב

ג. ילדים:
השם: _____
הגיל: _____
השם: _____
הגיל: _____
השם: _____
הגיל: _____

ד. הורי הוחל:
שם האב: _____
שם משפחה: _____
שנת לידה: _____
כתובת: _____

ה. אוילים ואוילות של הוחל:
שם פרטי: _____
שם משפחה: _____
שם פרטי: _____
שם משפחה: _____
שם פרטי: _____
שם משפחה: _____

ו. פעולות שנעשו להנצחת הוחל:
1. הוצאת טפס/אלבום/חברות
2. מילגות
3. וקומת ספר תורה
4. פעולות אחרות

ז. הצעות לפעולות אחרות להנצחת הוחל:
1. _____
2. _____
3. _____
4. _____

נספח יס"ב מא"י מא"י אקד"ל (ג"א)
(28/1/74)
(6-10.73.24.4.1974)

לבנינו-חברינו
לוחמי גדוד 9
שנכלו
במלחמת יום הכיפורים
חשלי"ד. אוקטובר 1973

מאיר טקריש רבי"ט

למד בבית-הספר התיכון המקצועי "אורט",
במגמה למסגרות.

מאיר היה בחור חברותי מאוד, הרוח-החיה
בקרב חבורת בני-הנוער בשכונת-מגוריו
בירושלים. הוא אהב מאוד ספורט, יותר מכול,
כדורגל, והיה חבר בקבוצת-הכדורגל השכונתית,
וכן הצטיין בטניס-שולחן וזכה כמה פעמים
במקומות ראשונים בתחרויות שנערכו
בירושלים.

מאיר גוייס לצבא בתחילת נובמבר 1972, בחר
בחיל-השריון, הוכשר לשמש בתור נהג-טנק,
ועשה חודשים באימונים ברחבי-סיני. כשפרצה
מלחמת יום-הכיפורים יצא עם חבריו-ליחידה
לעבר תעלת-סואץ, כדי לבלום את כוחות
הצבא-המצרי שחצו את התעלה וכיתרו את
המעוזים. בקרב לשחרור מעוז "לחצנית" הנצור,
בי' בתשרי תשל"ד, נפגע מאיר ונהרג.

מספר אחיו הבכור יוסי: שבעה חודשים שירת
מאיר בצבא שעה שפרצה המלחמה והפתיעה
את כולנו. בקוצר-רוח חיכינו למכתבו, כי נהג
לכתוב הרבה. התחלנו לדאוג, ואז החלטנו
לחפשו. יצאנו לחברו דני שגר בשכונתנו, אבל
תשובה לא מצאנו. והנה קיבלנו מכתב מחבר
הנמצא בבית, ומשרת עימו והוא מאחל לו
החלמה מהירה ומקווה שפצעיו אינם כה קשים.
נדהמנו, איתרנו את הבחור אבל כל שידע לומר
הוא שרק שמע את הדברים מחברים. לאחר
שנודע לי ביחידה שאחי נעדר החלטתי
לתפוס-יוזמה וירדתי לבית-הספר לשריון כדי
לברר מה קרה. בבית-הספר לשריון פלט גם
המחשב את הידיעה שמאיר נעדר. לאחר
מאמצים רבים קיבלתי את רשימת שמות חבריו
וצוותו לטנק, ביררתי היכן הם ונודע לי שכולם
נהרגו. לכן ביקשתי את שמות אנשי
צוותי-הטנקים הנוספים שהיו באותו קרב,
ולשמחתי מצאתי חייל בודד ששרד מאותו קרב

מאיר נולד ביום ו' בטבת תשט"ו (31.12.1954)
בחדרה. עוד בהיותו ילד עברה המשפחה
מגבעת-עדה, שם גרו, לעכו. בעכו התחנך מאיר
בגנון, למד בבית-הספר היסודי "ויצמן" ולאחר
שהמשפחה עברה לירושלים, המשיך
בבית-הספר "גורדון". בירושלים סיים את
לימודיו בבית-ספר תיכון, בלימודי-ערב, וכן

ועתה הוא בביתו. וכך, באותו יום, מצאתי עצמי
נוסע למקום בדרום רמת-גן, ושם פגשתי את
החייל, וזה סיפורו:

ביום הראשון למלחמה קיבלנו את הידיעה על
הקרב בקרבת המים, ונתבקשנו לצאת לאותו
כיוון כדי להביא תגבורת למוצבים. אלא שבדרך
עלינו על מארב-לטנקים. טנק מפקד-הפלוגה,
שהוא הטנק של מאיר, נפגע ישירות וכל הצוות
נהרג פרט למאיר שנפצע והצליח לחלץ עצמו
מהטנק ולעבור לטנק שני, אלא שגם הטנק השני
נפגע, וכל אנשי הצוות, כולל מאיר, ניסו לעבור
לטנק הבא אלא שהפציעה של מאיר היתה
קשה. כל אחד תפס מחסה שעה שמאיר זועק
לעזרה, אלא שלחלצו לא יכלו בגלל האש. מאיר
היה מרוחק כמאה מטר מהם. כך זה נמשך
כחצי-שעה, עד שלא שמעו אותו יותר. ואז שבו
חזרה לבסיס הקרוב.

לשאלתי מדוע לא ניסו לחלצו, או לפחות
לבדוק מה קורה עימו בטרם התקפלו, לא היתה
תשובה בפיו. וזו היתה הבשורה הקודרת
שהייתי צריך למסור להוריי אלא שמצפוני לא
הניח לי לומר להם זאת וסיפרתי רק שהחייל
אינו יודע בבירור מה קרה שם. אבל נתתי להם
להבין שאין בעצם תקווה. הוריי ניסו להיאחז
גם בתקווה קלושה זו אלא שהדבר לא נמשך זמן
רב. כעבור שבוע נקראנו לקצין העיר ונתבשרנו
רשמית שאכן נהרג מאיר.

חברו דני: מאיר היה בחור שקט, מתון
בדעותיו, תמיד ידע לפתור בעיות בין חברים וגם
חייכן גדול, ואהב לצחוק עם כולם.

מנהל המועדון: מאיר ייצג את מועדון ממילא
באליפות טניס שולחן וזכה במקום הראשון.
הוא ניחן בחוש הומור, מעולם לא חסרו לו
סיפורים. מעודו לא הגיע לידי כעס, מאיר היה
חי הפעיליח. לא ררבים רמוהו נתברכנו.

ית,
זר
ה
ז
ור,
רת
ים.
זר
י
ריו
לם
רב

במס
אלקטרוני
מס' 5

דוברי הוועדה: אנ' חיי' זקן
מאליניץ י"ח

סיכום הדיון וההחלטה:

~~לפי מקום מגורים אל המורים במס' [פילד] האן מאיר ט"ל
במס' 577 פאולס~~

מחשבים
לפי הקלט פאולס אל פאולס
פערים בפרקציה יבנה

מאליניץ
מאליניץ

אקריש, מאיר

מאיר, בן סוזן וניסים, נולד ביום ו' בטבת תשט"ו (31.12.1954), בחדרה. אחרי שמשפחתו עברה להתגורר בעכו, החל ללמוד בבית-הספר היסודי "ויצמן". אחרי כן עברה המשפחה לירושלים ומאיר המשיך ולמד בבית-הספר "גורדון". הוא סיים את לימודיו בבית-ספר תיכון בלימודי ערב וכמו כן למד בבית הספר התיכון המקצועי "אורט", במגמה למסגרות. מאיר שילב עבודה ולימודים בפעילות חברתית ותרבותית. הוא הקדיש את שעות היום לעבודתו כמסגר ואחרי יום עבודה ארוך ומפרך, מיהר לבית-הספר כדי להשלים את השכלתו ולהתמחות במקצועו. הוא היה אדם אוהב חברה, ששפע טוב-לב והקרין חום ואהבה. בזכות תכונותיו אלה היה הרוח החיה בקרב בני-הנוער שבשכונת מגוריו בירושלים. עד שאוחדה ירושלים במלחמת ששת הימים, הייתה שכונת ממילא, השכונה בה התגוררו מאיר ומשפחתו, שכונת-ספר הסמוכה לעמדות הלגיון הירדני. מאיר היה מבחירי החניכים של בית-הנוער, חניך ששימש דוגמא ומופת לאחרים, אהוב על חבריו ואהוד על מוריו ועל מדריכיו. הוא השרה אווירה עליזה ונעימה, היה

281

282

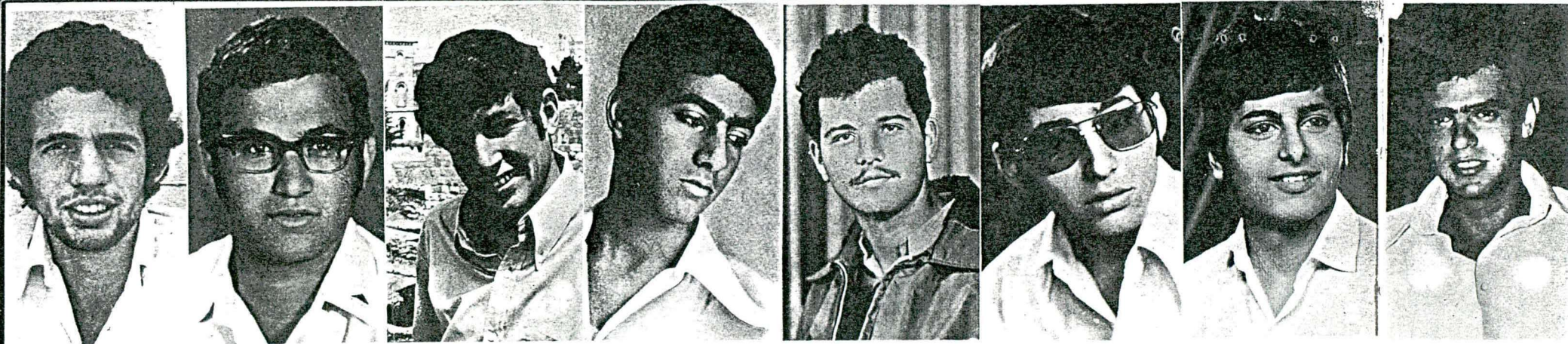
מלא שמחת-חיים ונטל חלק בתעלולי הנערים. אך יחד עם זאת היה רציני ובוגר, בעל כושר-חשיבה ויכולת ניתוח. אהבת-הזולת ונכונות להגיש עזרה לכל דורש ייחדו את מאיר והביאו לכך שהיה מקובל על כולם. בזכות מאיר וחבריו הפכה שכונת ממילא, ובית הנוער שבמרכזה, למוקד של פעילות חברתית, תרבותית וספורטיבית. מאיר היה ספורטאי שהצטיין בעיקר בטניס-שולחן. הוא זכה במקום הראשון באליפות בתי הנוער של ירושלים וכמו כן זכה בגביע בתחרות שאורגנה על-ידי תנועת הנוער העובד והלומד.

מאיר גויס לצה"ל בתחילת נובמבר 1972 והוצב לחיל השריון. לאחר הטירונות הוכשר לשמש כנהג טנק ונשלח לשרת בחטיבת טנקים בסיני. כשפרצה מלחמת יום הכיפורים יצאה יחידתו לעבר תעלת סואץ, כדי לבלום את כוחות הצבא המצרי, שחצו את התעלה וכתרו את המעוזים. ביום י' בתשרי תשל"ד (6.10.1973), בקרב לשחרור מעוז "לחצנית" הנצור, נפגע מאיר ונהרג. הוא הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין בהר-הרצל בירושלים. השאיר אחריו הורים וחמישה אחים. לאחר מותו הועלה לדרגת רב-טוראי.

במכתב תנחומים למשפחה השכולה כתב שר הביטחון: "מאיר ז"ל שירת בחיל-השריון. הוא היה חייל מסור וחבר מצויין. מאיר היה אהוד על מפקדיו ועל חבריו לנשק".

חבריו וחברי מועדון הנוער בשכונת ממילא קיימו טורניר כדורגל, שבסיומו הוענק לקבוצה המנצחת גביע, שנשא את שמו של מאיר.

6.10.1973

צביקה
צימר
סמל

שלמה
טרמון
סג"מ

מאיר
טקריש
רב"ט

חיים
מוצפי
רב"ט

אנדר
מולדובן
סמ"ד

יאיר
כהן
סמ"ד

אמנון
כהן
רב"ט

אורי
זקמן
סרן

4
46

שמעון
שפרינגר
סגן

אלי
דן (ויצמן)
סרן

יצחק
דוט
סגן

נחום
רוזנברג
סמ"ד

יטקב
קלר
סמ"ד

גדעון
צרום
רב"ט

אקריש, מאיר

מאיר, בן סוזן וניסים, נולד ביום ו' בטבת תשט"ו (31.12.1954), בחדרה. אחרי שמשפחתו עברה להתגורר בעכו, החל ללמוד בבית-הספר היסודי "ויצמן". אחרי כן עברה המשפחה לירושלים ומאיר המשיך ולמד בבית-הספר "גורדון". הוא סיים את לימודיו בבית-ספר תיכון בלימודי ערב וכמו-כן למד בבית הספר התיכון המקצועי "אורט", במגמה למסגרות. מאיר שילב עבודה ולימודים בפעילות חברתית ותרבותית. הוא הקדיש את שעות היום לעבודתו כמסגר ואחרי יום עבודה ארוך ומפרך, מיהר לבית-הספר כדי להשלים את השכלתו ולהתמחות במקצועו. הוא היה אדם אוהב חברה, ששפע טוב-לב והקרין חום ואהבה. בזכות תכונותיו אלה היה הרוח החיה בקרב בני-הנוער שבשכונת מגוריו בירושלים. עד שאוחדה ירושלים במלחמת ששת הימים, הייתה שכונת ממילא, השכונה בה התגוררו מאיר ומשפחתו, שכונת-ספר הסמוכה לעמדות הלגיון הירדני. מאיר היה מבחירי החניכים של בית-הנוער, חניך ששימש דוגמא ומופת לאחרים, אהוב על חבריו ואהוד על מוריו ועל מדריכיו. הוא השרה אווירה עליזה ונעימה, היה

מלא שמחת-חיים ונטל חלק בתעלולי הנערים. אך יחד עם זאת היה רציני ובוגר, בעל כושר-חשיבה ויכולת ניתוח. אהבת-הזולת ונכונות להגיש עזרה לכל דורש ייחדו את מאיר והביאו לכך שהיה מקובל על כולם. בזכות מאיר וחבריו הפכה שכונת ממילא, ובית הנוער שבמרכזה, למוקד של פעילות חברתית, תרבותית וספורטיבית. מאיר היה ספורטאי שהצטיין בעיקר בטניס-שולחן. הוא זכה במקום הראשון באליפות בתי הנוער של ירושלים וכמו כן זכה בגביע בתחרות שאורגנה על-ידי תנועת הנוער העובד והלומד.

מאיר גויס לצה"ל בתחילת נובמבר 1972 והוצב לחיל השריון. לאחר הטירונות הוכשר לשמש כנהג טנק ונשלח לשרת בחטיבת טנקים בסיני. כשפרצה מלחמת יום הכיפורים יצאה יחידתו לעבר תעלת סואץ, כדי לבלום את כוחות הצבא המצרי, שחצו את התעלה וכתרו את המעוזים. ביום י' בתשרי תשל"ד (6.10.1973), בקרב לשחרור מעוז "לחצנית" הנצור, נפגע מאיר ונהרג. הוא הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין בהר-הרצל בירושלים. השאיר אחריו הורים וחמישה אחים. לאחר מותו הועלה לדרגת רב-טוראי.

במכתב תנחומים למשפחה השכולה כתב שר הביטחון: "מאיר ז"ל שירת בחיל-השריון. הוא היה חייל מסור וחבר מצויין. מאיר היה אהוד על מפקדיו ועל חבריו לנשק".

חבריו וחברי מועדון הנוער בשכונת ממילא קיימו טורניר כדורגל, שבסיומו הוענק לקבוצה המנצחת גביע, שנשא את שמו של מאיר.